

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiilo koroških Slovencev.

Velja

za celo leto K 20.—
» pol leta » 11.—
» četrt » » 6.—
» 1 mesec » 2.—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 40 v, med besedilom po 80 v za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 60 v, za parte, zahvale in izjave po 80 v za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 20 v za besedo; debelo tiskano 40 v vsakokrat; minimum 4 K.

Za izvestilo pri upravnštvu 2 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 16. februarja 1920.

Št. 7

Gospodarsko zborovanje v Velikovcu.

Konjerejci

velikovškega okrajnega glavarstva so imeli dne 6. februarja v Velikovcu zborovanje, katerega so se udeležili tudi zastopniki vlade in konjerejskega odseka II. Dopoldne se je vršilo na seji mišcu pregledovanje konj, ki so prišli za premiranje v poštev.

Ob eni popoldne pa se je vršilo v Narodnem domu zborovanje, ki ga je otvoril predsednik konjerejskega odseka II. g. Petovar iz Ivanjkove pri Ormožu. Deželno vlado, oddelek za kmetijstvo, je zastopal vladni svetnik dr. Vrtačnik, žrebčarno na Selu pri Ljubljani podpolkovnik Ravnihar in živinozdravnik žrebčarne Šlajpah, konjerejski odsek pa gg. Petovar, Rajh in Krivec.

Pri premiranju konj so se izplačale sledeče premije. Premijo za kobile črez 5 let z žrebeti ali za breje so dobili: Kriegelj, Važenberg 250 K; Isep, Štebenj 200 K; Škofič, Št. Jurij 200 K; Škofič, Čarče 150 K; Picej, Škocijan 150 K; Kačnik, Škocijan 100 K; Petelin, Škocijan 90 K; Gregorič, Malavas 90 K; Gros, Štriholče 80 K; Škofič, Čarče 80 K; Novak, Šent Rupert 70 K; Kasel, Gornje Dobje 60 K; Serno, Vogle 60 K; Kralj, Votnavas 60 K, in Jamnik, Važenberg 50 K.

Za kobile so dobili premije: Holer 200 K; Kačnik, Škocijan 150 K; Novak, Št. Rupert 100 K; Kavčnik, Št. Jernej 80 K; Kralj Matija, Hudikraj 70 K. Za dveletne kobile: Kastner, Važenberg 250 K; Taupe, Mlinski graben 150 K.

Za žrebce: Gregorič 50 K, Novak 50 K.

Najlepša kobila ni bila premirana, ker jo je posestnik še le kupil in jo tudi misli zopet prodati. Vdrugič se bodo premirale le kobile z žrebeti ali pa breje. Prinesti bo treba pripustnico (Belegzettell) s seboj. Zanimiv je bil gospodarski razgovor. Župnik Poljanec je naglašal, da smo imeli Korošci lepo konjsko pasmo (equus nobilis), ki so jo pa uničili. Nakupili so Oldenburžane in druge in poskušali; kar so storili, je bil sam eksperiment. Zato pozdravlja misel združitve konjerejcev na Koroškem. Velikovški okraj bo

priklapljen konjerejskemu odseku II. (Spodnje Štajersko). Vnel se je živahen razgovor o žrebčnih postajah. Nemška avstrijska vlada je vse plemenske državne žrebce odvzela, zato letos ne bo mogoče vsem željam ustreči. Predlagalo se je, da dobi Grabštajn 6 toplokrvnih žrebcev ali celakov, Velikovec 5 mrzlokrvnih (težkih), Škocijan 3 toplokrvne, Goseljavas 2 mrzlokrvna, Libuče ali Pliberk 3 mrzlokrvne. Grabštajnska postaja se bi delila, nekaj bi ostalo v Grabštajnu, nekaj bi jih prišlo k Ječmenju. Potrebno bi bilo, da bi dobili lahke norike in ne težkih pingavcev.

Za delegata v konjerejski odsek II. je bil izvoljen župnik Poljanec, za njegovega namestnika pa Miha Kačnik.

Konjerejsko društvo za velikovski okraj.

Za velikovski okraj se bo ustanovilo konjerejsko društvo. Za to so si izvolili konjerejci pripravljalni odbor, v katerega so bili izvoljeni: živinozdravnik Škofič, župan Krajgar, Simon Deutschmann iz Grabštajna, Miha Kačnik iz Škocijana in župnik Poljanec. Konjerejske zadruge se niso obnesle, zato je boljše, da se ustanovi konjerejsko društvo.

Drugo premiranje

se bo vršilo koncem julija ali začetkom avgusta v Velikovcu. Premiranje bo trajalo 2 dni. En dan se bodo premirali samo vročerkvni konji, drugi dan pa mrzlokrvni.

Druga gospodarska vprašanja.

Različni kmetje so naglašali, da primanjkuje bikov. V velikovškem okraju severno Drave so v zadnjem času začeli križati domačo pasmo s simendolsko. Zato so kmetje želeli, da bi se priskrbelo vsaj 10 simendolskih bikov za kraje severno Drave. Tudi južno Drave primanjkuje plemenskih bikov — najmanj 20. Treba tudi tukaj poskrbeti za dobre plemenjake.

Dobrih mrjascev manjka. Po kmetijski šoli v Hoprijanu pri Velikovcu, ki si je nabavila pod Avstrijo svoj čas „nemške zlahtne svinje“, se je raznesla v okraj svinjska kuga. Zato je

živinozdravnik Škofič predlagal, da se nakupijo dobri mrjasci, ki niso iz krajev, kjer razsaja svinjska kuga. Na pasmo za sedaj ni treba tako gledati, glavna stvar je, da so mrjasci in svinje zdravi.

Tudi ovčjereji je treba obračati skrb. Zato je potrebno, da se premirajo ob priliki tudi lepi ovni in ovce. Opozoriti je treba druge dele naše države, da imamo na Koroškem najlepšo ovčjo pasmo v Jugoslaviji in da lahko oddajamo plemenske ovce in ovne.

Sadjereja je zanemarjena. Daleko ne dosega Spodnje Štajerske. Nujno potrebna je državna drevesnica za Spodnje Koroško.

Veselo je bilo gledati, s kakim zanimanjem so zborovalci sledili razgovoru, veliko, veliko se jih je oglasilo z jako pametnimi mislimi in predlogi. Lepo bo v jugoslovanski Koroški, ko bomo kmetje sami reševali svojo gospodarsko usodo, ko bodo tudi mali kmetje prišli do besede in veljave, pa ne tako kakor pod Avstrijo, kjer je veljal le „Herrenbauer“ nekaj — kmet pa je moral navadno molčati.

Lepo je bilo to zborovanje, kmetijske podružnice naj bi napravile skupno slično zborovanje, na katerem bi se razgovorili še o drugih gospodarskih vprašanjih.

Politični pregled.

Jugoslavija.

Mirovna konferenca je prisodila Pečuh Jugoslaviji. — Zelo verjetno je, da bo sklican parlament okoli 15. februarja. Vrše se pogajanja, da bi vstopila opozicija v vlado in se bi sestavil koncentracijski kabinet, v katerem bi bile zastopane vse stranke. Taka vlada je sedaj nujno potrebna, ker se mora rešiti valutno vprašanje in Jadransko vprašanje. — Na ultimat iz Pariza je odgovorila naša vlada, da ga odklanja in ne priznava londonskega pakta. Amerika pravi, da smo imeli prav, da smo ga odklonili. — Koncem februarja se bodo začela pogajanja med Jugoslavijo in Avstrijo. Pravijo, da se bodo vršila v Ljubljani.

rus v Malo Azijo ter letel v štiriindvajsetih urah okoli Črnega morja in prišel ravno prav do izliva Donave v morje, ko se je hotela odpeljati tovorna ladja proti Dunaju. V naglici pa sem stopil mimo deske in štrbunknil v Donavo, kjer me je hitro požrla velika riba. Naenkrat sem bil v trebuhu še ves cel, samo moj kovčeg je ostal zunaj. Bilo je prav temno, drugače pa gorko. Ribi sem zašepetal na ušesa, da sem Barigeljc in naj me pelje po Donavi do Dunaja, kjer me že čaka koroški poslanec Grafenauer. Pogodba je bila sklenjena in vozila sva hitro in pela vmes ono narodno,

Po Savci, po Dravci,
Po bistri Donavi.

Ker pa mi je nazadnje postalo dolgčas, vzel sem časnik v roke in čital različne novice. Ko pa sem bral, da je urednik Lakner postal abstinent in da on priporoča tedanjega urednika „Mira“ Smodeja za Krškega škofa, se je tudi ribi zdela ta stvar preneumna in vrgla me je ravno pred Dunajem na suho.

Tedaj se je ravno začelo svetovno ropotanje, e hočem reči vojska.

Kakor si včasih gledal v „Miru“ mojo fotografijo, sem skrivljen in imam velike „špegle“, ker sem bil tako kratkoviden, da nazadnje pri vseh pekih niti zemlje nisem videl več.

Vse te žalostne lastnosti so bile moja sreča, da sem ostal za pečko in prav nič nisem zameril, tedaj pesniku Prešernu, ki pravi o takih junakih:

Kdor ni za boljšo rabo,
Naj varje dom in babo.

Podlistek.

Tine in Barigeljc.*

Precartani Tine!

Ko čitaš to pismo, si misliš gotovo, to pa je eden, o katerem sem že davno mislil, da je tam, kjer muh ni.

Imel si me gotovo v seznamu pogrešanih in sicer že davno prej, da se je začela svetovna vojska.

Ne motiš se; kajti od tega časa, kar sem otrešel z Lahi vred po končani laško-turški vojski vroči prah afriških puščaj s svojih razcapanih podplatov, katere bi rabil sedaj kak folks-verovc kot salonske čevlje, sem začel lafidirati okoli po svetu kakor krivo kolo, saj lafidiranje je že od nekdaj ugajalo mojega življenja grešnim kostem.

Iz samega navdušenja, da so bili laški bersalijeri od Turkov precej nabrsani, šel sem plavajoč po svojem kovčegu črez Sredozemsko morje, hoteč obiskati turškega sultana. Ko sem priplaval pred Carigrad, vščipnila me je v palec desne noge velika morska riba. Toda ne boš me Jaka — kdor zna, pač zna, rekel je krojač, ko je s svedom kozo drl — skočil sem tako visoko, da sem se vsedel ravno na streho sultanove palače. Zaradi enostavnosti zlezal sem skoz dimnik, ki že deset let ni bil osnažen, in

padel ravno pred sultana, ki je čital časnik „Freie Stimmen“, kjer je stalo, da ponuja avstrijska vlada koroškim Slovincem slovenske šole, a jih nočejo imeti. Seve sultan je držal časnik narobe in zato tudi vse narobe bral. Ta novica mi je šinila tako v nos, da sem močno kihnil, vsled česar me je sultan zagledal in rekel, kaj jaz kot zamorec delam tukaj. A predstavil sem se mu kot Barigeljc iz Koroške in bila sva si dobra. Zanimal se je za to deželo in ni mogel prehvaliti knjige: „Aus dem Vilajet Kärnten“ — ki jo je izdalo slovensko politično društvo na Koroškem. Smejal se je, da sem se bal, da mu poči okrogli trebušček, ko je čital, kako se godi koroškim Slovincem, kajti do tedaj še ni vedel, da so kje drugod tudi turške razmere, ki še davno prekušajo vse to, kar je smatral sultan za druge narode za edino odrešilno. To je tudi bilo povod, da je stopil sultan pozneje iz samega navdušenja, da ima take somišljenike, v zvezo z centralnimi državami, da bi bil potem iz sočustva tudi lažje tepen.

Tako sem se imel pri sultanu prav dobro, jedla sva pristne kranjske klobase in pila ljuto-merčana, seve vse na tihem in v temoti zaradi korana, kar pa je zopet prišlo meni v dobro, ker gledal sem, da sem rešil vedno največjo klobaso pred se in si natočil največji kozarec.

Tisti čas so pa vse okoliščine tam doli na Balkanu kazale na to, da bo nastala vojska.

Ker pa smodnika ne voham rad in tudi ne prenašam streljanja s krogli razun na zajce, sem pobral svoj kovčeg, pocukal sultana za slovo za dolgo brado in skočil iz Evrope črez Bospo-

* Pri preselitvi tiskarne iz Celovca v Prevalje se je slika „Tine in Barigeljc“ zalibog izgubila.

— Srbija je imela narodno banko, ki je izdajala denar. Sedaj se bo spremenila ta banka v banko SHS kraljevine. Pogodba med vlado in banko je že podpisana. — Govorilo in pisalo se je po listih, da bo predsednik deželne vlade za Slovenijo odstopil. To bo odvisno ob tega, kako se bo v Belemgradu sestavila vlada. Regent Aleksander je sprejel voditelje raznih strank v avdijenci in se je z njimi razgovarjal o sestavi vlade. Tudi predsednik jugoslovanskega kluba dr. Korošec, je bil povabljen k prestolonasledniku.

Najnovejše telefonsko poročilo!

Obir. Vremenska opazovalnica, 28. januarja 1920. Danes po noči je priletel, kakor bi padel z jasnega neba, možiček s špeglami v kočo na Obirju. Zjutraj je postavil svoj rešpetlin na vrh gore in sedaj opazuje celo Koroško. (Op. uredništva: Tudi druga telefonska poročila iz Dunaja, Berlina ter iz Carigrada se ujemajo s tem poročilom. Barigelje bo začel v podlistku pripovedovati, kje je lafidral po svetu in kako se mu je godilo.)

Dnevne vesti.

Ta številka „Mir“-a se je zakasnila, ker so popravljali v električni centrali na Prevaljah stroj, vsled česar tiskarna ni imela električnega toka. Cenjeni naročniki naj nam zamudo blagohotno oprostite.

Nemška propaganda. Nemci so začeli tudi z razglednicami propagirati spufano nemško Koroško. Ena izmed teh predstavljaja 7 rok, ki glasujejo za Nemško Avstrijo. Dobili smo tako razglednico v roke, ki jo piše neki begunec svojemu sorodniku. Piše: „Hunger tut weh.“ Imenitna propaganda! Le tako naprej!

Shod krajevnih odborov Narodnega sveta za Koroško, ki se je vršil v Borovljah, se je sijajno obnesel. 141 zastopnikov ljudstva je zborovalo in izražalo svoje želje, pregledalo dosedanje delovanje in stavilo nasvete za bodoče. Odločnost, ki smo jo opazili pri vseh, nam je jamstvo za sijajno zmago.

Otvoritev dravskega mostu pri Velikovu. V nedeljo bo (je bila) slovesna otvoritev novega dravskega mostu pri Velikovu. Kakor znano, so folksverovci poškodovali in razstrelili stari most, jugoslovanska vlada pa nam je zgradila novega, trpežnega, ki smo ga lahko veselili.

Freie Stimmen objavljajo dne 1. febr. t. l. čisto na zadnji strani v članku: „Das Mass ist übertoll“ toliko laži, kolikor stavkov z očitnim namenom, kakor navadno, da bi očrnilo in obrekovale jugoslovanske oblasti. Freie Stimmen se res lažejo, kakor cigan. Mislijo pač, če bomo osirali in obrekovali, potem nam bo morda še kdo verjel. Iz celega lažnivega članka hočemo resnici na ljubo samo to pribiti, da ni res, kar trdi omenjeni list, kakor da bi bilo iz političnih razlogov v Velikovu zaprtih 400 oseb. Res je, da so samo 3, reci: tri osebe, kaznovane po politični oblasti, na sodišču v Velikovu v zaporu; od teh 3 oseb imata 2, reci: dve, tridnevno zaporno kazen.

Bil sem navdušen za življenje v zaledju — mit Herz und Hand — fürs Hinterland.

A moje lepe sanje niso trajale dolgo. Našli so v starih zapisnikih, da sem nekaj rogovilil preveč po zborovanjih koroških Slovencev in hvalil nemškutarje v „Miru“. To je bilo dovolj, da so mi politične oblasti zapisale v katalog mojega obnašanja odlični red: p. u., politično nezanesljiv.

In tako sem imel vedno častno stražo okoli sebe, na vsakem oglu je stal takšen možiček s strelovodom na glavi. Misli sem si, ali je nabrano toliko elektrike nad mojo bajto, da se bo jijo vsak čas strele.

Bil sem popolnoma kontumaciran, iz hrama nisem smel nikamor, edino v neko malo hišico ob voglu hiše, o kateri pravi pesnik Busch: Hier zur rechten ist die Klaus — still berühmt im ganzen Hause. A še temu sprehodu bi se nazadnje skoraj odvalil, saj rekvirirali so mi vse, od krave, ki je bila itak suha kakor ena izmed sedmerih znanih medlih krav v Sv. Pismu, do starikave koze, od katere bi bilo porabno k večjemu ogrodje za kak muzej. Nazadnje je potegnili še mačka od hiše, ker tudi miši niso našle pri meni ničesar več. Mucka lepega imena Ronček rekla mi je ob slovesu s solznimi očmi, da gre k načelniku koroške vnovčevalnice Schumyju, ker ima on baje zelo dobro molzno kravo, katero molze, kar se je začela vojska, a še nikdar ni brenila in prevrgla žehtarja in zadržala mleka. Misli sem si, ta molzna krava je gotovo slovenski koroški kmet. (Se nadaljuje.)

Ali „na Prévalje“ bolj „v Prévalje“?

Ker naši ljudje Prevalje že samozavestno imenujejo „mali Celovec“, mislim, da tudi naslednja opomba ne bo nepotrebna. V šolah in v uradih se je udomačila navada, da pišejo in govorijo „v Prévalje“, „iz Prévalj“ oziroma „iz Prévalja“. Čeprav etimologija besede zato govori, je mero-dajna vendarle v prvi vrsti ljudska govorica. Ljudstvo pa splošno govori: „na Prévalje“ in dosledno „s Prévalj“. Sledi še, da so „Prevalje“ ženskega in ne srednjega spola. S.

Prevalje. Umrli je g. Lagoja Karol pd. Šibovnik v Kotu dne 5. febr. zjutraj. Šele nedavno se je vrnil, na griži bolan, iz laškega ujetništva; prišel je, da umre doma. Naj počiva mirno v domači zemlji!

Državna posredovalnica za delo, podružnica za Maribor in okolico, Stolna ulica 14, ki je raztegnila svoj delokrog tudi na Koroško, sporoča, da se je v preteklem letu, v času od 22. II. do 31. XII. 1919, poslužilo zavoda 10.439 strank, in sicer 4624 delodajalcev in 5815 delojemalcev. Služb je bilo posredovanih v tem času 1538. — Državna posredovalnica posreduje brezplačno vsako delo, oz. službo in je torej le v korist vsakega delodajalca in delojemalca, če se te obče koristne naprave pridno poslužuje.

Dobava smodnika. Urad za pospeševanje obrti je dobil od g. ministra vojne in mornarice dovoljenje, da sme porazdeliti med obrtnike 1000 kg navadnega razstrelilnega smodnika, 1000 kg ojačenega razstrelilnega smodnika, 200 kg minskega smodnika ter manjšo množino kapselnov. Oddajali bomo po 100 kg. Manjši reflektanti naj zato svoja naročila združijo. Interesenti naj se zglase pri našem uradu.

Pokrče. Na mesto odstopivšega župana in gerenta g. Jan. Veračnika, pd. Matevž v St. Janžu je bil od občinskih mož z največ glasov za gerenta izvoljen in od dež. vlade potrjen Alojzij Kvančnik, pd. Janež, na Ladinjah, od vseh čislani in spoštovan mož. Častitamo mu iz dna srca in upamo, da bo v teh težkih časih prav očetovsko skrbel v vsakem oziru za dobrobit vseh občanov.

Koroškim prostovoljcem! Obveščamo vse tiste koroške prostovoljce, ki so se prijavili pred ustanovitvijo organizacije „Koroških prostovoljcev“ pri „društvu jug. dobrovoljcev“, da je to društvo izročilo prijave „org. koroških prostovoljcev.“ — Organizacija koroških prostovoljcev — Poljanska cesta, 87, Ljubljana.

Dopisi.

Borovlje. Predpust je pri nas jako živahen in se vrstijo zabave in veselice, ne samo slovenske, tudi druge. Zadnjič so napravili Gesellschaftsballe socialdemokrati, muzicirali so jim pa Nemci. A zagodil jim je tudi Sokol v Borovljah eno, ki pa ni bila na sporedu.

Glinje. Kadar prideta dva zavedna našinca skupaj, je prvo vprašanje: No, kako je pa kaj pri Vas? — Gotovo so s tem izražene besede, koliko vas je za Jugoslavijo. — Tudi nekaj od nas izpod Macna! Občina se je prenovila, dobila slo-

venske napise in s tem slovensko lice, oživela se je čitalnica in pevsko društvo „Drava“, katero vodi gosp. učitelj Plasch. Saj so bile prej zmirom Glinje imenovane z najzavednejšimi kraji v Rožu, kakor St. Jakob in St. Janž in bodo tudi zdaj, ko gre za tako važno odločitev znale ohraniti svoje dobro ime. Časi učiteljevanja Macka so za nami.

Guštanj. (Pustna veselica v korist domačim invalidom.) Dne 1. februarja so priredili domači invalidi veselico, ki je bila prav dobro obiskana od vseh slojev prebivalstva. Invalidom je bilo sicer težko gledati, kako se zdravi pari sučejo v plesni dvorani, sami pa ne morejo. Drugi dan pa so invalidi štelu izkupiček in njih obrazi so se precej razjasnili. Z darovi, vstopnino in izkupičkom srečolova so lahko prav zadovoljni. Zahvaljujejo se vsem darovalcem, gostom in kupcem dobikov, da so jim pripomogli do tako lepega uspeha.

Velikovec. Najlepša predpustna veselica, ki se je vršila v Velikovu, je bil plesni venček, katerega so priredili dne 8. t. m. podčastniki velikovskega območja pod pokroviteljstvom g. generala Maistra. Svirala je vojaška godba iz Maribora, mladi pari so se urno sukali, celo stari svet je zmotila muzika, da je veselo poskakoval. Telo-vadnica je bila okusno okinčana. Za jedi, pijačo, kavo, slaščice itd. pa sta poskrbela g. Korent, gostilničar v Narodnem domu in gospa Perkovnik. S prireditvijo je bilo vse zadovoljno.

Korte. (Smrtna kosa.) Tudi v naš samotni kraj je našla po dveh letih nemila smrt svojo pot. Pokosila je pridnega, nadebudnega mladencič Valentina Smrtnika pd. Smrtnikovega v najlepši dobi. Bil je star 25 let. Nakopal si je bolezen v vojski. Kako priljubljen je bil, je pokazal njegov pogreb dne 5. svečana. Prišlo je mnogo ljudstva iz Obirskega, Jezerskega, celo iz Sel in Zel. Kaple. Pokopal ga je č. g. Fr. Senk, — ki je iz daljnega St. Petra pri Grabštajnu peš prikorakal, — ob asistenci domačih dveh župnikov, obirskega in koroškega. Poslednji se je poslovil od rajnega v kratkem nagrobnem govoru, v katerem je omenil, kako vzgledno je umrl živel, kako potrpežljivo je prenašal mučno bolezen in kako lepo je umrl. Nato so domači in selski pevci pod vodstvom domačina Fr. Rovereta zapeli ginjaivo žalostinko na grobu. Žalujemo starišem, bratu in sestram naše iskreno sožalje! Ti pa, dragi Valentin, počivaj mirno v svoji mili rodni slovenski zemlji, ktero si zvesto in srčno ljubil. Na svidenje nad zvezdami!

Gospodarstvo.

Valutna reforma.

Rešitev ministrskega sveta v valutni reformi je ta-le:

1. Finančni minister mora začeti takoj s pretiskavanjem novčanic z označbo v kronah in sicer 1 dinar = 4 krone.
2. Bankovci po 1, 2 in 10 K ostanejo v prometu do izida novih v dinarjih.
3. V državnih blagajnah se bo obračunavalo v kronah in dinarjih.

Kako Srbi obhajajo „slavo“, praznik hišnega zaščitnika.

(Spisal O. Repič, živinozdravnik v Kavadarcih v Srbiji.)

Slovenci, Hrvati in Srbi imeli so v pogan-ski dobi med drugimi bogovi tudi bogove hišnega ognjišča, varuhe hišne sreče, katere so praznovali, slavili. Ko so sprejeli krščanstvo, zamenili so imena teh bogov z imeni krščanskih svetiteljev, katere so potem na isti način, toda v duhu krščanske vere, slavili. Pod vplivom zahodne kulture so Slovenci in Hrvati v teku časa pozabili praznovati hišne zaščitnike in samo Srbi so ohranili ta starinski običaj tudi v krščanski veri.

Vsak srbski dom, vsaka srbska družina ima svoje krstno ime, to je: svojega svetitelja, hišnega zaščitnika, katerega svečano praznuje, slavi. In ta praznik se imenuje „slava“. Toda ne samo vsaka družina, temveč tudi različna društva, cerkve, šole in polki imajo svojo slavo. Tako praznujejo šole sv. Savo. Največ obhajajo krstna imena sv. Miklavža, sv. arhangelja Mihaela, sv. Jurija, sv. Jovana, Cirila in Metoda i. t. d.

Na kmetih se slava na sledeči način ohaja: Nekaj dni pred slavo se uredi pohiše, snažijo in bele se izbe. Župnik posveti vodo, starosta družine (domačin) oskrbi voščeno svečo, žene pripravljajo kolač (pogačo) in koljivo (kuhana in osladena pšenica). Na dan slave gre starosta družine v cerkev k službi božji, noseč seboj svečo, kolač (pogačo), koljivo in bokal vina. Po končanem svetem opravila župnik posveti kolač, koljivo, svečo in vino, polije koljivo križema z vinom in prereže kolač (pogačo). Celi obred je zelo svečan in opravlja se z lepim cerkvenim petjem.

Ko se starosta družine vrne iz cerkve, postavi kolač (pogačo) in svečo na mizo, pokrito s čistim, belim namiznim prtom, zažge svečo in svetilko pred podobo svetitelja, hišnega zaščitnika. (Vsaka družina ima podobo svojega hišnega zaščitnika, pred katero gori večna luč vsako nedeljo in vsak praznik). Sosedu in gostu povabljeni na obed prihajajo in čestitajo slavo. Pred obedom blagodarijo Bogu za srečo, ki so jo doživeli, da morejo slaviti slavo. Starosta družine vzame potem čašo, napeljeno z vinom in pozdravi goste s posebnimi zdravici, ki so zelo zanimive in polne verskega duha. Prvič nazdravljajo tako-le: „Prva za pomozi Bože in sveta slava i. t. d. (da bi pomogel Bog in sveta slava)“. Pri drugi zdravici se poje: „Čaša druga, da je puna struga, svetao obraz medju braćom, ako Bog da (čaša druga, da bo hiša polna blaga, svetli obraz med brati, da bi Bog dal)“. Pri tretji zdravici pojó: „Tretja čaša v ime Boga in svete Trojice, ki nam morejo pomagati na tem in onem svetu“. Četrta zdravica: „Za štiri evangelista sv. Marka, Matevža, Luko in Jovana, ki drže nebo in zemljo, da bi nas obvarovali v dolgem veku od vsakega greha.“ Peta čaša se pije za zdravje družine, ki slavi; šesta za zdravje botrov, sorodnikov, prijateljev sosedov in vseh gostov. In tako se vrsti zdravica za zdravico dolgo v noč. Zraven pa se pogovarjajo o napredku gospodarstva, o poljedelstvu, o živinoreji pa tudi o politiki. Vsakega pa, ki pride slavo čestitat, pozdravijo veselo in starosta družine ga poljubi. Obed je zelo obilen in najubožnejši se potruji, da goste lepo pogosti.

Kmetič v Srbiji je imel in ima tudi sedaj vsega dovolj, in zato trajajo slave po 2 do 3 dni.

4. Kakor hitro bodo vzeti iz prometa kronski bankovci avstro-ogrske banke, bo edino veljavni denar nova kronsko-dinarska novčanica Narodne banke SHS kraljevine.

5. Vrednost v zlatu se bo odredila s posebnim zakonom.

V Spodnjem Dravogradu je bila svoj čas žrebčna postaja. Na zborovanju konjerejcev v Velikovcu so na to pozabili. Nekdo je opozoril g. Petovarja po zborovanju na Mežiško dolino in na Spodnji Dravograd. G. Petovar bo stavil deželni vladi primeren predlog, da bo tudi Sp. Dravograd zopet dobil celake.

Raznoterosti.

Koliko se je pridelalo na svetu zlata?

Leta 1910 . 685.005 kg	Leta 1914 . 666.041 kg
" 1911 . 695.228 "	" 1915 . 707.674 "
" 1912 . 701.872 "	" 1916 . 681.026 "
" 1913 . 692.526 "	" 1917 . 637.347 "
Leta 1918 . 578.647 kg	

Pridelek leta 1918 je vreden 1.992.000.000 frankov.

Koliko se je pridelalo na svetu srebra?

Leta 1910 . 6.932.328 kg	Leta 1914 . 4.996.031 kg
" 1911 . 7.009.884 "	" 1915 . 5.562.877 "
" 1912 . 6.976.846 "	" 1916 . 5.013.197 "
" 1913 . 6.964.318 "	" 1917 . 5.100.747 "
Leta 1918 . 5.003.906 kg	

Pridelek leta 1918 je vreden 20.061.501 frankov.

Društvene vesti.

Zadružni tečaj v Mariboru se vrši v času od 23. febr. do 1. marca 1920 v dvorani Delavskega društva, Flösserg. 4. Začetek dne 23. februarja ob 10. uri predpoldan. Spored: A. Predavanja: 1. dan (predp.): Otvoritev tečaja. Zgodovina in razvoj zadružništva. (Popoldan): Narodno-gospodarski, pravnozgodovinski in socialni pomen zadrug. 2. dan (predp.): Ustroj in delovanje Raiffeisenovk. (Popoldan): Zadrugne Zveze. 3. dan (predp.): Zemljiška knjiga. (Pop.): Davki in pristojbine pri zadrugah. 4. dan (predp.): Dolžnost in delo članov načelstva, seje. (Popoldan): Dolžnost in delo članov nadzorstva, seje. 5. dan (predp.): Razne vrste zadrug. (Pop.): Gospodarske organizacije, nezadrug. 6. dan (predp.): Strojne zadrug. (Pop.): Občni zbor zadrug. 7. dan (predp.): Načela za sestavo bilanc. (Pop.): Razgovor o raznih drugih vprašanjih. 8. dan (predp. in popoldan): Nabavne in prodajne zadrug, blagovni promet, blagovne centrale. Ob 4. uri popoldan sklepno predavanje: Naše zadružno delo na Spodnjem Štajerskem. B. Praktičen del: Praktično se bo vsak udeleženec poučil o vsem poslovanju in knjigovodstvu posojilnice, o poslovanju gospodarskih zadrug, o predpisih glede kolkov, davkov in pristojbin, glede poslovanja z Zadr. Zvezo in z oblastmi. 7. dan (29. februar) je namenjen za tajnike, ki se hočejo poučiti glede sestave računskih zaključkov. 8. dan (1. marec) za funkcionarje nabavnih in prodajnih zadrug. — Pouk se vrši vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 6. ure popoldan. Udeleženci se naj prijavijo na naslov: Zadružna Zveza v Mariboru, Šilerjeva ulica 10 ter naj naznani, ali se jim naj priskrbi stanovanje. Želeti je, da pošljejo naše posojilnice nekaj mladeničev na ta tečaj.

Prevalje. Veselica, ki jo je priredilo tukajšnje „žensko društvo“, se je prav dobro obnesla. Pri predstavi je bila dvorana nabito polna. Igralci so svoje vloge dobro rešili, posebno so ugajali Micica, Anže, „dohtar“ in župan. Mali Čop je prav neustrašeno deklamiral Gregorčičevo „Siromak“. — Hvala vsem sodelovalcem in posetnikom, ki so pripomogli, da se je nabrala lepa vsotica za siročad.

Ruda. Dne 1. februarja 1920 se je vršila na Rudi v gostilni pri „Fastlnu“ veselica, katero je priredil „Krajevni odbor“ na Rudi. — Na sporedu so bile tri igre, petje, deklamacija, srečolov, prosta zabava in ples. Igralci so izborno rešili posamezne vloge, zlasti v igri „Nemško ne znajo“ so izzvali „Amtsdiener“ in pa Tone in Jože obilo smeja. Gdč. Rezika nam je ljubko deklamirala lepo „Velikonočno“, za kar je žela splošno priznanje. G. Urbanc' iz Pliberka je imel ob pričetku veselice obširen govor, v kratkem nam je pojasnil naše finančno stanje. Tudi pevci (mešan zbor) so peli izborno. — Veselice se je udeležilo toliko občinstva, da je bila dvorana nabito polna. V obče je bilo videti občinstvo z vsopredom zadovoljeno. — Za prireditve veselice gre prva zahvala g. nadučitelju Čopiču, kateri je vzlic vsem težkočam razumel izobraziti igralce v tako kratkem času. Nadalje gg. učitelju Hofbäckeru in poštarju Žaku, katera sta na prireditvi tako po-

žrtvovalno sodelovala. G. učitelju Hofbäckeru in gdč. organistinji gre še posebno priznanje za izobrazbo pevcev. — Vidi se, da Ruda napreduje in da se Slovenci zavedajo, da so sedaj samostojni in svobodni gospodarji na lastni zemlji. Vam vrli ruški fantje in dekleta pa kličemo: Le tako naprej in priredite nam kmalu zopet kaj tako zabavnega, kakor je bilo sedaj.

St. Lipš pri Zeneku. Veliko slovesnost smo obhajali na Božič, ko je več deklic in fantov bilo sprejetih v Marijin vrtec. Zbirajmo otroke okoli Marije, da jih utrdimo v prav živi veri, da bodo mogli potem, ko bodo odrasli, biti kos nevarnostim, ki jim pretijo od vseh strani. — Na praznik sv. Štefana smo praznovali v šoli božičnico. Uprizorili so šolarji dve lepi igri v zadovoljnost vseh navzočih in deklamirali par lepih pesmic in prepevali mične narodne pesmi. — V nedeljo dne 11. t. m. so igrali fantje in dekleta dve igri: „Eno uro doktor“ in „Čašica kave“.

Smihel pri Pliberku. V nedeljo dne 28. grudnia 1919 je priredil naš „Orel“ dve burki: „Rdeči nosovi“ in „Prepirljiva sosed“. Nastopili so sami domači fantje, člani našega društva in čeravno večinoma šele prvokrat, vendar z dobrim uspehom. V odmorih nas je zabavalo z narodnimi pesmami domače pevsko društvo „Korotan“, kateremu se tem potom najpristručneje zahvalujemo, kakor tudi č. g. Rožmanu, ki je v zanimivem govoru orisal pomen naših izobraževalnih društev. Sploh se v društvenem oziru sedaj pridno gibljemo. Izobraževalno društvo je začelo, čeprav je bilo po Nemcih popolnoma oropano, na novo delovati. Tudi na novo ustanovljeni telovadni odsek „Orel“ vrlo napreduje. Imamo že lasten prostor za telovadbo v stari šoli, kjer se zbirajo fantje tudi k prijateljskim sestankom.

Globasnica. Zborovanje, ki ga je priredilo tukajšnje izobr. društvo v nedeljo dne 4. t. m. je bilo lepo. Gospod Božič iz Pliberka nam je podal krasen zgled o delovanju naših izobr. društev. Edino tem-le se imamo zahvaliti, da smemo bivati danes v Jugoslaviji; nadalje nam je pojasnil delovanje Orlov, kojega odsek imamo tudi globaški fantje. Nato so igralci dobro uprizorili ljudsko igro „Naša kri“. Ljudstvo je prihitelo od vseh strani, posebno častno je bil udeležen šmihelski Orel. Na svidenje zopet, ko se uprizoni lepa igra „Domen“. Nazdar!

Pozdravni govor

Marice Prušnikove na veselici ženskega društva v Železni Kapli dne 6. januarja 1920.

V imenu ženskega društva, pozdravljam vse, da naš'mu vabilu odzvali ste se! Da letošnje leto prestopno res bo, že danes dokažemo, da je tako. Kaj takega v Kapli še nikdar b'lo ni, da ženske tudi društvo imele bi. To društvo je danes veselico priredilo, da tudi ženske bi imele razvedrilo. Ali bo danes lepo al' ne pa lahko vsak sam bo prepračil se. Precej veliko me ženske veljamo, a vsega na svetu pa vendar ne znamo. Zato povabile smo tudi gospode, da družba današnja dolgočasna ne bude. Par pesmic vam bomo same zapele in vem, da se bodo vam lepe vse zdele. Da vsak bo dobro odnesel si sodbo povabile smo tudi domačo še „godbo“. Sicer gosti že znamo me tudi samé, a ne vem, če po našem plesalo bi se. Ker pa pozimi tudi prav mrzlo je, si vsak lahko kupi tukaj en „Tee“. Ta kapljica vam bo pa ude pogrela, tako da postala bo družba vesela. Ker smo pa ravno novo leto začeli, vem, da bi radi moje želje zvedeli. Bogatim želim, da bi srca dobili in svoje bogastvo s siromaki delili. Ubogim želim cele zakljete petje, ženskam jezičnim pa veliko novic. Slepajem želim, da jih pravica doseže, da ne bodo ljudi lovili več v mreže. Hinavstvo, zavist naj vzameta konec da jih vržemo proč kot star razbit lonec. Raztrganim norcem al' skritim v žamet želim, da bi jih letos srečala pamet. Dekletom želim, da b' se srečno omožile in fante prav pridne za može dobile. Fantom želim, da bi žene dobili, s katerimi bi lahko skoz življenje hodili. Zakonskim želim, da živeti bi znali,

in srečo le v svoji družini iskali. Starim možem želim dosti tobaka, ženicam pa to, da b' kofe imela vsaka. Vse pa, ki upate na kak zemeljski dar, Bog vas obvari grenkih prevar. Želim tudi to, ko se leto obnovi, da zgine razlika med vsemi stanovi. Poštenost in mir bi povsod kraljeval, tedaj se pač nihče živeti ne bo bal. Pa morda mi kdo zameri' bi znal, naj pazi, da se ne bo pred nikomur izdal. Beseda naj ta bi le v šali veljala, da družba ne bo se tist'mu smejala. Z govorom pa zdaj slovo bi jaz vzela a željo še eno poprej bi imela. Društvo imamo, a je še premalo, in radi bi vidle, da bi veliko postalo. Zato pa želim, da dekleta in žene k našemu društvu pristopite vse! Vsaka 'z med vas, bod' mala al' velika, postala bo društvu cvetoča mladika, tako da polagoma društvo to na zemlji koroški postane mogočno drevo! Sedaj pa odhajam, a želi mi srcé, da še letos se spolnijo vse moje želje! —

Darovi.

Za „Dijaški dom“ v Velikovcu so darovali: Ga. Helena Kraut K 100; g. prof. Hribar K 40; Marjeta Grubelnik K 10; č. g. Gregor Einspieler K 20; ga. Ana Plešivčnik K 20; Nežika Ročnik K 10; Marija Vajnceri K 10; Jožefa Matija K 3; Leopoldina Satler K 2; g. dr. Rožman K 20; g. župnik Serajnik K 36; g. Smodej K 250; g. župnik Vintar K 50; Ivan Turk K 20; ga. J. Hafner K 40; gpdč. P. Pišek K 20; gpdč. Katar. Milač K 20; gpdč. H. Šetina K 10; g. nadučitelj Fr. Ratej K 20; g. župnik Dolinar K 20; g. župnik Dobrovc K 20; g. Jožef Rožej K 14; g. Anton Gril 53 kg zelja; Jurij Kumer 30 kg zelja in 1 kg olja; Ana Grašer 85 kg zelja; Marija Karpf 50 kg krompirja; Kancijan Zec 1 kg masla; župni urad Žitaravas 10 kg fižola in 1 kg kaše. V ožigled silne potrebe prosimo iskreno še nadaljnjih darov.

Za božičnico „Narodne šole“ v St. Rupertu pri Velikovcu so darovali: Čč. gg.: Jan. Volavčnik, žpk. na Rudi K 10; Josip Hribar, profesor veronanka v Velikovcu K 30; Franc Treiber, župnik v St. Rupertu K 30; M. Riepl, župnik na Prevaljih K 20; Valentin Weiß, župnik v Žitaravas K 10; Valentin Primožič, župnik v Glinjah K 5; Franc Muhl, žpk. v Žihpoljah K 10; Josip Rozman, župnik v Črnečah, zbirka K 42; Jakob Kindlman, župnik v Kloštru K 40; Janez Ebner, kanonik-župnik v Vovbrah K 50; Anton Benetek, župnik na Djekšah K 40; Vinko Poljanec, župnik v Škočianu K 100; Dragotin Hüttner, dekanjski upravitelj v Rožeku K 30; Dr. Valentin Mörtl, župnik v Hodišah K 20; Ivan Dolinar, župnik v Šmarjeti pri Telenbergu K 20; Ivan Ožgan, župnik v St. Juriju na Vinogradih K 30; Franc Mikula, župnik na Obrskem K 20; Blaž Wöhl, provizor v St. Vidu v Podjuni K 10; Pavel Gril, vodja dijaškega doma v Velikovcu K 20; Fr. Ks. Meško, župnik v Tinjah K 8; Družba sv. Mohorja v Prevaljah K 120; Gospodarska družba v Sinčevsi K 300; Hranilnica v Smihelu nad Pliberkom K 50; Posojilnica za občino Belo K 100; Družina Paternos v Velikovcu K 8; Tomaž Kastner pd. Štefan v Važenbergu K 30; Zbirka v Pokrčah K 40; Matevž Škofic pd. Leban v Voglah K 20; Luka Kotnik pd. Jug v Dobrihah K 10; Jožef Šaler, župan v Logivasi K 20; Janez Lobnik pd. Hanž v Šmartinu K 20; Anton Cikulnik, občinski gerent v Šmartinu K 20; Boštjan Cikulnik pd. Purgar v Šmartinu K 20; Marko Kaiser, mizarski mojster v Kloštru K 5; Janez Pečarnik, občinski gerent na Djekšah K 20; Mihael Ladinik pd. Lužnik na Djekšah K 10; Darovanje na Djekšah dne 8. 12. 1919 za božičnico v St. Rupertu K 3040; Leopoldina Podgorc pd. Mučkinja pri Sv. Neži K 20; Taupe Genovefa pd. Fukšinja v Mlinskem grabnu K 20; Lucija Kuhar, kmečka hči v Kotljah K 8; Marija Srienec, kmetica na Blatu K 20; Ana Stih pd. Šlemicinja v St. Janžu v Rožu K 15; Nepoznan K 30; Pri prvi predstavi dne 17. 12. 1919 nabrane vstopnine K 518 in 5 srebrnih kron; Pri drugi predstavi dne 21. 12. 1919 vstopnine K 473, skupaj K 246740 in 5 srebrnih kron. Iskreno hvalo izreka šolsko vodstvo „Nar. šole“.

Koroški dijaški dom v Kranju.

Komaj 29 študentov imamo v Kranju, ker letos niso mogli v Celovec, oziroma jih v celovško Marijanišče sprejeli niso, a še od teh 29 bi vsled revščine nekateri morali opustiti študiranje, če bi bili navezani edinole na podporo od doma. Vsako ljudstvo mora imeti svojo inteligenco. Iz ljudstva morajo iziti zdravniki, duhovniki, uradniki, učitelji, odvetniki itd. A kaj je to: 29! Ali naj to zadostuje, da se zasedejo mesta duhovniške in svetne inteligence na slov. Koroškem? In če bi še od teh kateri vsled revščine moral popustiti študije? Ali ni dolžnost ljudstva, da podpira, da skrbi za svoj dijaški naraščaj? — Koliko slovenskega denarja je v celovškem Marijanišču! Koliko se je tudi po slovenskih krajih zbiralo, koliko so tudi Slovenci darovali ali v svojih oporokah (testamentih) zapustili za ta zavod! To leto je našim študentom Marijanišče zaprto. A če Bog da, se

Mariborska eskomptna banka

Glavni trg št. 37 **podružnica Velikovec** Glavni trg št. 37

Centrala Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Daje pojasnila vsak čas brezplačno. Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Podružnica Murska Sobota.

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Borovljah.

Delniška glavica in rezervni zaklad:
okroglo K 50.000.000.

Dovoljuje vsakovrstne kredite po
najugodnejših pogojih.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice:

Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst in
Maribor.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.
Daje pojasnila vsak čas
brezplačno.

bomo zopet vrnil v Celovec in tudi Marijanišče se bo našim dijakom zopet odprlo. A do sedaj moramo skrbeti, da se naši dijaki tudi brez Marijanišča prebijajo dalje. Odtegnjeni so jim za nekaj časa bogati fondi tega zavoda. Svoje dijaštvo moramo imeti, zanje skrbeti je naša dolžnost. Treba je zbirati darove v denarjih in živilih. Za časa vojne so zbrali naši ljudje mnogo darov za stradalce Celovčane. To je bilo v času, ko so bili rekvizicije na dnevnem redu. Danes pri nas rekvizicij ni več, in če ostanemo pod Jugoslavijo, o čemer smo prepričani, jih tudi nikdar več ne bo. Zdaj se je zbiralo ne več za Celovčane in Beljačane, marveč za naše ljudi, za sinove našega ljudstva, za naše študente. In vendar se je nabiranje v Rožu slabo obneslo. Zakaj? Menim, da zato, ker je bilo ljudstvo preslabo pončeno, oziroma se ljudstvu sploh ni povedalo, da se zbirajo živila za naše študente. Menda iz napačnih ozirov in pomislekov, da bo nabiranje živil zbudilo v ljudstvu nevoljo. Iz napačnih ozirov! Poznam kraj, kjer se je precej nabralo za študente, pa niti v enem se ni čulo, da bi se bil pritožil nad zbiranjem darov. Nasprotno, ljudje so prinašali darove popolnoma neprisiljeni, in da se je zbiralo v vsaki vasi posebej, bi se bilo nabralo še mnogo več. Nihče ni rekel: „Zakaj pa študentje ne gredo v Celovec?“ Kaj pa študentje morejo za to? Sicer pa, v Celovcu bi šele stradali! In kaj pa mi moremo za to, če mora Celovčane šele glad učiti, da bo v Jugoslaviji boljše kot v Nem. Avstriji? Res, od tistih, ki nimajo čuta in srca za revnega slovenskega študenta, je seveda zaman kaj pričakovati. Kar pa je blagih ljudi, imajo pripravljeno sočutno srce in odprto roko za ubogega slovenskega dijaka. Pa ljudstvo je bilo po mojem mnenju to pot premalo obveščeno o zbiranju. Rožan.

Zagrebska borza.

21. januarja 1920.

Valute:

	denar	blago	naj-nižji	naj-višji
Ameriški dolarji, 100 dolarjev	8750	9100	9900	9055
Avstrijska krona, 100 K	—	—	—	—
Bolgarski lev, žigovan, 100 levov	—	175	—	—
Čarški rublji, 100 rubljev	140	149	—	—
Čehoslovaška krona, 100 K	—	—	—	—
Dinarji, 100 dinarjev	—	402	—	—
20 kron v zlatu, 1 komad	—	—	—	—
Francoski frank, 100 frankov	900	917	—	—
Nemška marka, 100 mark	230	237	232	235
Italijanske lire, 100 lir	690	—	—	—

Blago:

Koruza v storžih, na mestu	115	—	—	—
Pokvarjena koruza	95	—	—	—
Ječmen, na mestu	300	360	—	—
Fizol	600	—	—	—
„ „ „ beli	645	—	—	—

Listnica uredništva.

Logaves: Če so vredne, da se natisnejo, pošljite jih na ogled!

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Peter Mory

Ana Mory roj. Marko

poročena.

Šmihel pri Pliberku, 10. svečana 1920.

Kupuje vseh vrst staro železo po najvišji ceni
Teodor Filipowsky, trgovina železnine v Prevaljah.

Sveža jajca v originalnih zabojih
à 1440 komadov po
K 1.50 komad nudi **Em. Supanc v Rogatou** (Slov. Štajersko).

Vino iz Slovenskih gor, vsakovrstne kakovosti ter različnih letnikov, kakor tudi sortirano, ter **slivovko** in **vinsko žganje**, razpošilja vsako množino v sodih in buteljkah **Avugust Steloar**, Maribor, Narodni dom.

Zahvala. Ob bridki izgubi našega
25 letnega

Valentina Smrtnika

ki ga je Bog poklical k sebi v boljšo domovino, se zahvalimo vsem obilnim udeležencem pogreba za vse izkazano sožalje.

Posebno smo dolžni zahvaliti se ž. gosp. Francu Šenku, župniku šentpeterskem, kakor tudi kortiškim in selskim pevcem za gniljivo petje v cerkvi in na grobu, dalje posebno onim, ki so se iz daljne Zel. Kaple, iz Sel, Jezerskega in Obirskega udeležili pogreba.

Korte, 5. svečana 1920.

Žalujoča Smrtnikova družina.

Naprodaj je

nov motor na vozu

(5 konjskih sil).

Kmetijska podružnica Pliberk.

Službo

organista in cerkovnika

odda

župnijski urad Rožek, Koroško.

Umetna gnojila!

Za prihodnjo pomlad bodo rabili naši kmetovalci umetna gnojila. Zaenkrat bi se dobila **kostna moka** (Knochenmehl), mogoče tudi **rožena moka** (Hornmehl). Naprošajo se tedaj aprovizacijski odbori, županstva, trgovci itd., da naznanijo množino tega gnojila, katero bi potrebovali za svoj okraj,

Gospodarski družbi, Sinčavas,

da si more pravočasno zasigurati potrebno množino.

Prodajam brejo kobilo v šestem letu, 164 cm visoko. **Donnersbacher** pd. Fern na Gori, p. Rožek, Koroško.

Gospodarska družba za nakup in prodajo

d. z. o. z. v Ljubljani

podružnica Sinčavas

priporoča svojo veliko zalogo

manufakture,

kakor: sukna za obleke, razne vrste barhenta, šifona, triko-perila: srajce, spodnje hlače, nogavice itd.; nadalje: žepne robce, rute, pavole, sukanca (evirna) itd.; zalogo

svežih mesnih izdelkov:

brunšviške salami, krakovske klobase itd., ter

pristno, staro vino.

Dobavlja razno špecerijsko, kolonijalno in norimberško blago, železnino ter

poljedelske stroje vseh vrst.

Kupuje vse poljedelske pridelke po najvišjih cenah.

Trgovci! Aprovizacijski odbori!

Zahtevajte ponudbe!

Čebelni vosek

suhe satine in odpadke sveč

kupuje po najvišji dnevni ceni

J. Kopač, svečar v Ljubljani

Gospodsvetska cesta 90 (Sp. Šiška).

Breje svinje

tudi mladičke, se iščejo v nakup

Seno in otavo se da v protiračun.

Dopisi na grad **Gamsenegg**,
pošta Guštanj.

Naznanilo.

Dovoljujem si slavnemu občinstvu
vljudno naznaniti, da sem 15. januarja t. l.
prevzel

staro renomirano veletrgovino

Oskar Reitter-jevo

v Slovenjgradcu

katero bom vodil v istem velikem obsegu
kakor moj prednik.

Moja dolgoletna praksa v različnih
vletrgovinah mi bode omogočala svojim
cenj. odjemalcem v vsakem oziru ustrezati.

Posebno važnost bom polagal na
solidno, prijazno, točno in hitro postrežbo.

Imel bom veliko izbiro **manufakturnega, špecerijskega in železninskega blaga**, katerega bom oddajal na drobno in debelo.

Kupujem vse deželne pridelke po najvišjih dnevnih cenah.

Za obilen obisk se priporočam

z odličnim spoštovanjem

Alojz Dular

Slovenjgradec.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška **Mastin**. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek **Mastin** je dietetično sredstvo za vsako živino in je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zav. praška **Mastin** zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20.50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftamazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček po pošti K 10.50.

Lekarna Trnkóczy

Ljubljana, Kranjsko, zraven rotovža.